

vigtigste af de foreliggende Punkter i denne Sag, og det, som jeg fremfor Alt troer, man maa holde fast paa, er, at der ligger kun Lovens Begrænsning mellem Krigsministeriets eller Monarchiets Fordringer og Kongerigets; at Indenrigsministeren er den rette administrative Autoritet i denne Sag og ikke behøver at spørge Krigsministeren, saasnart han fyldestgjør de Fordringer, som Loven berettiger Krigsministeren at gjøre. Det er en feilagtig Maade, og det svækker vor hele Stilling, at spørge. Vi skulle spørge Loven, og efter den skulle vi handle, og lad os saa see, om Noget vil prøve paa at rive os ud af den Stilling, hvori vi ere komne. Jeg kan meget godt forstaae og skal villig erkende, at ved Siden af maa der under en god Forstaaelse mellem Ministrene finde Samtaler Sted og mundtlige Forhandlinger, hvor den Eine siger til den Anden: Jeg maa handle saaledes, og jeg skal see at lempe mig til den Grad, men saa vil jeg ingen Reclamationer høre, naar jeg gjør saa Meget, thi det er allerede en Raadessag, da jeg kunde gaae meget videre; men denne hele Correspondance, hvoraf man sender os Udbytet for at trykke os tilbage, den ville vi ikke have med at gjøre; thi det svækker kun vor Stilling og giver heller ikke Lovens sin rette Betydning.

Serb: Til den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 1ste Valgfreds (Somard) har jeg kun det at bemærke, at vi vare aldeles ikke uenige; thi ogsaa jeg sagde, at Byerne havde Fordeel, men at Fordelen kunde kjøbes for dyrt. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tschernings) Foredrag har været mig meget tilfredsstillende, og han har ogsaa sagt, hvad jeg omtrent i Forveien havde yttret. Jeg havde blot sagt, at jeg fra mit Standpunkt ikke var aldeles vis paa, hvorvidt § 7 i Forordningen af 29de December kunde anvendes paa Licitationer, og havde derfor bedet om Dplysning. Denne Dplysning har jeg nu faaet, idet han gav den næsten overensstemmende med mit Foredrag, idet han sagde, at hos os brugte vi den Methode, at naar det var for dyrt, saa henviste vi til Naturalquartering, og var altsaa Licitationsforretningen ikke lovlig, som jeg ogsaa

udtalte mig over, hvormed jeg meente, at der ikke var brugt alle lovlige Midler, saa maatte vel § 7 være at anvende. Et Punkt i den ærede Rigsdagsmands Foredrag var mig imidlertid ikke ganske forstaaeligt. Det var det, at der allerede var sørget for, at Byerne kunde blive tilfredsstillede med Hensyn til Forfluodsbetaling. Man kunde aflægge maanedligt Regnskabs, saae det decideret og saae sin Betaling. Det er aldeles ikke saa, saalange Loven af 29de December staaer ved Magt. Den befaler, at vi skulle aflægge halvaarlige Regnskaber, og disse skulle decideres aarvis. Dertil kommer, at vore Indquarteringsregnskaber ikke slutte sig til Finantregnskabet; thi efter Loven af 29de December 1850 skulle de aflægges den 1ste Juli og den 1ste Januar. Jeg veed vel, at der muligens kan finde Hændelse Sted paa sine Steder med at saae disse Regnskaber færdige, men det hydrører ikke altid fra Communerne, men som oftest fra de Attester, de skulle have fra de militaire Autoriteter, før Regnskaberne kunne indsendes. Smidlertid har jeg altid i Aarhus sørget for, at Regnskabet har været inde 14 Dage efter den 1ste; de kunne først sluttes den 1ste Juli og den 1ste Januar, og jeg har sørget for, at jeg i den første Halvdeel af Juli og Januar har havt mine Regnskaber inde, men desuagtet have vi maattet vente i lang og langsommelig Tid paa Decision, saa jeg kan ikke indsee, at der er givet os noget bedre Middel end det, jeg foreslaaer, at der hvert Qvartal bliver anvendt $\frac{1}{3}$ af den budgetterede Sum, og at $\frac{1}{3}$ bliver staaende indtil den endelige Decision.

Kraiberg: Det er kun en faktisk Dplysning jeg vil meddele med Hensyn til Punktet under Nr. 17, hvor der er Tale om Qvarteer til ugifte Underofficerer i Alborg. Jeg har nemlig erfaret, at ved Licitationen var Qvarteerafgiften bleven nedsat til 60 Rd.; men da man fandt denne Sum for høj og vilde have den nedsat til 40 Rd., saa betydede man Underofficererne, at naar de ikke toge derimod, saa vilde de blive indquarterede i Bykaserne, og man vilde da lægge de Menige omkring i Byen; Underofficererne gik derefter ind paa den Sum, der er nævnt i Udalgets Betænkning.